

at slå fejl, det er vi ganske enige med Enhedslisten i.

Samtidig er det vigtigt at huske på, at der faktisk allerede har været taget væsentlige skridt i udviklingsvenlig retning, siden runden blev startet i Doha i 2001. Lad mig give nogle eksempler:

I 2003 blev man enige om en aftale, som sikrede fattige lande med folkesundhedsproblemer som hiv og aids, malaria og tuberkulose bedre adgang til medicin.

På ministermødet i Hongkong fulgte de øvrige udviklede lande delvis i EU's fodspor ved at give de mindst udviklede lande told- og kvotefri markedsadgang for 97 pct. af deres produkter.

Lad mig så her minde om, at EU's »Alt undtagen våben«-initiativ allerede giver 100 pct. markedsadgang, som vi også mener bør være forpligtelsen for alle udviklede lande, når vi når det endelige resultat. Det havde vi håbet på i Hongkong, men vi håber på at nå det senere.

Både Dohaerklæringen, Genève-rammeaftalen fra juli 2004 og Hongkongerklæringen slår fast, at et endeligt resultat af runden skal indeholde særlig og fordelagtig behandling af udviklingslandene på alle forhandlingsområder.

Også på de enkelte forhandlingsområder har der været fremskridt. I landbrugsforhandlingerne har der været lagt op til en væsentlig global reduktion af handelsforvridende landbrugsstøtte. I Hongkong blev der etableret et perspektiv om endelig udfasning af alle former for eksportstøtte i 2013. Og det ligger fast, at der skal skabes reel ny markedsadgang for landbrugsprodukter.

I forhandlingerne om industritold er der i store træk enighed om, at de fattigste udviklingslande ikke skal pålægges nye forpligtelser. For de øvrige udviklingslandes vedkommende lægges der op til en mindre toldreduktion end den, der forudses for de udviklede lande.

Heller ikke på tjenesteydelsesområdet vil de fattigste udviklingslande skulle påtage sig nye forpligtelser. Vedrørende handelslettelser tegner der sig enighed om flere konstruktive tiltag, som vil kunne effektivisere told- og grænseprocedurer og skabe mere smidig samhandel.

Endelig lægges der op til øget handelsrelateret bistand til udviklingslandene, og det vil udviklingsministeren komme nærmere ind på om lidt.

På trods af alle disse skridt i den rigtige retning er der imidlertid ikke tvivl om, at der er be-

hov for mere, hvis Dohaudviklingsrunden skal leve op til sit løfte.

Fra dansk side vil vi fortsat arbejde aktivt for, at Kommissionen bestræber sig fuldt ud på at skabe konstruktive og udviklingsvenlige løsninger i forhandlingerne. Og det indebærer, at vi på landbrugsområdet vil presse på, for at EU's mandat udnyttes til det yderste, både hvad angår støttereduktion og markedsåbning, herunder også for følsomme produkter. Fra dansk side vil vi derfor arbejde for den størst mulige afvikling af al eksportstøtte inden 2010, samt for at andelen af følsomme landbrugsprodukter begrænses mod et slutniveau på kun 1 pct.

I forhandlingerne om handel med industrivarer vil regeringen arbejde for den størst mulige liberalisering, dog med særligt hensyn til udviklingslandenes behov.

Endelig vil regeringen i forhandlingerne om tjenesteydelser fortsat støtte op omkring EU's tilbud om liberalisering af tjenesteydelser, herunder markedsåbning for midlertidig personbevægelse. Dette tilbud er udelukkende rettet mod højtuddannede specialister, der kommer for at løse en tidsbegrænset specifik opgave og i øvrigt overholder EU-landenes nationale love og reguleringer vedrørende adgang, ophold, arbejde og sociale forhold.

Men for at det skal lykkes for os at nå et resultat i runden, må andre, ikke mindst USA og G20, naturligvis også bidrage til en samlet løsning. Og nu vil udviklingsministeren bl.a. redegøre for, hvorledes vi bedst sikrer, at handelspolitikken og bistandspolitikken supplerer hinanden.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Udenrigsministeren har netop gennemgået status for udviklingsaspekter af Doharundens enkelte forhandlingsemner. Jeg vil derfor fokusere på rundens vigtigste tværgående emne, nemlig hvordan man kan bistå udviklingslandene med at anvende handel som motor for vækst.

Regeringen har gennem længere tid arbejdet for en såkaldt gratis omgang. Det betyder, at de fattigste udviklingslande som led i et runderesultat ikke skal påtage sig nye forpligtelser, medmindre de må anse det for at være i egen udviklingsinteresse. Den målsætning må nu betragtes som opnået, for så vidt angår de mindst udviklede lande.

Kl. 15.00

Endvidere hilser jeg det velkommen, at man i Hongkong opnåede enighed om udfasning af